

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 22 januari 1998 door de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot aanvulling van het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieueffectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen, heeft op 27 januari 1998 het volgende advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2º, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd "door de omstandigheid dat dringend een verdere aanpassing van het voormelde besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 dient doorgevoerd in het licht van de brief van 8 september 1997 van de Europese Commissie houdende aanmaning van de Lidstaat België, in het bijzonder het Vlaamse Gewest, tot volledige uitvoering van het ... arrest C-133/94 van het Europees Hof van Justitie van 2 mei 1996, bij gebreke waarvan dit Hof op grond van artikel 171, tweede lid, van het EG-Verdrag de Lidstaat opnieuw kan dagvaarden voor het Hof van Justitie en een dwangsom kan opleggen".

*

* *

Gelet op de korte termijn welke hem voor het geven van zijn advies wordt toegemeten, heeft de Raad van State zich moeten bepalen tot het maken van de hiernavolgende opmerkingen.

*

* *

.../...

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1989 houdende organisatie van de milieueffectbeoordeling van bepaalde categorieën van hinderlijke inrichtingen strekt ertoe, wat het Vlaamse Gewest betreft, richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, hierna de MER-richtlijn te noemen, in het interne recht om te zetten.

Bij arrest van 2 mei 1996, in de zaak C-133/94, heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat o.m. het voornoemde besluit van 23 maart 1989 de MER-richtlijn niet volledig en correct in het Belgische recht heeft omgezet. Die onjuiste of onvolledige omzetting heeft naar het oordeel van het Hof van Justitie inzonderheid betrekking op :

- 1º artikel 2, lid 1, en artikel 4, lid 1, van de MER-richtlijn, in samenhang met bijlage I, punt 6;
- 2º de artikelen 7 en 9 van de MER-richtlijn;
- 3º artikel 4, lid 2, in samenhang met artikel 2, lid 1, van de MER-richtlijn.

De sub 1º en 2º vermelde tekortkomingen werden inmiddels verholpen door een wijziging van het besluit van 23 maart 1989 bij besluit van 4 februari 1997.

.../...

De sub 3° bedoelde tekortkoming bestaat hierin dat de Vlaamse regering, in artikel 3 van het besluit van 23 maart 1989, sommige van de in bijlage II bij de MER-richtlijn bedoelde categorieën van projecten volledig en definitief van de mogelijkheid van milieueffectbeoordeling uitsluit, terwijl uit artikel 4, lid 2, van de MER-richtlijn volgt dat de in dit artikel bedoelde criteria en/of drempelwaarden tot doel hebben de beoordeling te vergemakkelijken van de concrete kenmerken van een project, teneinde na te gaan of het aan de beoordelingsplicht is onderworpen, doch niet om één of meer van de in bijlage II bedoelde categorieën in het algemeen en definitief van de mogelijkheid van beoordeling uit te sluiten. Wat die tekortkoming betreft, werd bij het wijzigende besluit van 4 februari 1997 geen uitvoering gegeven aan het arrest van 2 mei 1996 o.m. omdat een wijziging van de MER-richtlijn in voorbereiding was (1).

In een brief van 8 september 1997 heeft de Europese Commissie dan ook vastgesteld dat het besluit van 23 maart 1989, ook na de wijziging ervan bij besluit van 4 februari 1997, nog steeds niet voorziet in een correcte omzetting van

(1) Die wijziging is inmiddels doorgevoerd bij richtlijn 97/11/EG van de Raad van 3 maart 1997. Luidens artikel 3, lid 1, van de laatstvermelde richtlijn moeten de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om vóór 14 maart 1999 aan de richtlijn te voldoen. Overeenkomstig lid 2 van artikel 3 blijven de bepalingen van de MER-richtlijn 85/337/EEG van vóór de wijziging van kracht op de vergunningsaanvragen die worden ingediend vóór de afloop van de in lid 1 genoemde termijn.

artikel 4, lid 2, in combinatie met artikel 2, lid 1, van de MER-richtlijn 85/337/EEG, "aangezien hiermee impliciet alle niet in ... (de Vlaamse) regeling genoemde categorieën projecten van bijlage II (van de MER-richtlijn) a priori niet aan een evaluatie zullen worden onderworpen, en dit zelfs in gevallen van tot deze categorieën behorende projecten met dusdanige kenmerken dat een dergelijke beoordeling noodzakelijk zou zijn". In die brief vestigt de Europese Commissie de aandacht van de bevoegde autoriteiten op het feit dat zij, mocht de betrokken lidstaat de vereiste maatregelen niet hebben genomen, overeenkomstig artikel 171, lid 2, van het EG-Verdrag, de zaak voor het Hof van Justitie kan (zal) brengen en dat het Hof de betaling van een door de Commissie passend geachte forfaitaire som of dwangsom kan opleggen.

Het voor advies voorgelegde ontwerpbesluit strekt ertoe artikel 3 van het besluit van 23 maart 1989 derwijze aan te vullen dat het voor alle in bijlage II bij de MER-richtlijn bedoelde projecten voorziet in een mogelijkheid van milieueffectbeoordeling.

2. De rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt geboden door artikel 7, §§ 1 en 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning. Luidens die bepalingen wijst de Vlaamse regering de categorieën van inrichtingen aan waarvoor een milieueffectrapport of een veiligheidsrapport wordt vereist vooraleer een vergunning kan worden verleend (paragraaf 1) en stelt zij de nadere regels vast in verband met de procedure, de inhoud, de voorwaarden en de vorm waaraan het milieueffectrapport en het veiligheidsrapport dienen te voldoen (paragraaf 2).

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKSTAanhef

1. Het verdient de voorkeur te verwijzen naar de precieze decreetsbepalingen welke rechtsgrond bieden voor de ontworpen regeling. Het eerste lid van de aanhef zou derhalve beter worden geredigeerd als volgt :

"Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, inzonderheid op artikel 7, §§ 1 en 2;".

2. De verwijzing, in het derde lid van de aanhef, naar het samenwerkingsakkoord van 4 juli 1994 kan beter worden weggelaten. De bepalingen van dat samenwerkingsakkoord zijn immers niet relevant voor het vaststellen van het ontworpen besluit.

3. De consideransen opgenomen in het achtste en het negende lid dienen eveneens te worden geschrapt. Ze zijn immers overbodig, gelet op de verwijzing, in het vierde lid van de aanhef, naar het arrest van het Hof van Justitie van 2 mei 1996.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. WEYMEERSCH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER